

Arrest

nr. 193 824 van 17 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 juli 2017.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

2. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing genomen is op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

Bij koninklijk besluit tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van 3 augustus 2016, werd Macedonië aangewezen als veilig land van herkomst.

3. Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet belet verzoekster niet om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Het is in casu duidelijk dat verzoekster afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, zijnde Macedonië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan verzoekster om duidelijke en substantiële redenen aan te tonen dat ondanks diens afkomst van een veilig land, haar land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. De bewijslast in casu rust derhalve op verzoekster.

4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekster niet blijkt dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen concreet verweer voert tegen de desbetreffende overwegingen aangezien zij zich hoofdzakelijk beperkt tot het herhalen van haar asielmotieven en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

In de mate verzoekster niet akkoord gaat met het gegeven dat de commissaris-generaal zijn beslissing genomen heeft op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet daar haar asielaanvraag hierdoor een nadelige behandeling krijgt, wijst de Raad er op dat uit de bewoordingen van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet blijkt dat een land van herkomst pas als veilig wordt beschouwd na een grondig onderzoek waarin met verscheidene en strikt omliggende criteria rekening wordt gehouden. Uitgebreid onderzoek van cedoca wijst uit dat Macedonië als veilig land kan worden beschouwd. Bovendien betreft het een weerlegbaar vermoeden. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen, hetgeen in casu in de bestreden beslissingen werd vastgesteld, motieven welke door verzoekster niet worden ontkracht of weerlegt nu zij zich louter beperkt tot het herhalen van haar asielmotieven en het verwijzen naar een persartikel d.d. 8 maart 2015 aangaande huiselijk geweld in haar land van herkomst zonder deze evenwel te betrekken op haar eigen situatie. Verzoekster slaagt er hiermee evenmin in de objectieve – en overigens recentere – informatie van de commissaris-generaal gestoeld op talloze bronnen (COI “Veilig land – Macedonië” d.d. 28 januari 2016), waaruit blijkt dat er in Macedonië verschillende stappen zijn ondernomen door de overheid, waarbij meer aandacht wordt besteed aan huiselijk geweld en de overheidsinstellingen in Macedonië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Uit niets blijkt en verzoekster toont niet in concreto aan dat de Macedonische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

6. Waar verzoekster kritiek uit op de daadwerkelijkheid van het beroep, benadrukt de Raad dat verzoekster met onderhavige procedure beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 13 EVRM.

7. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekster redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de

vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 11 juli 2017, voert verzoekende partij aan dat zij gevraagd heeft om gehoord te worden omdat zij anders geacht wordt in te stemmen met de bestreden beslissing en het besluit dat zij geen vrees heeft voor vervolging in haar land van herkomst. Voorts wijst zij er op dat zij zich niet beperkt heeft tot een algemene kritiek, maar concreet heeft laten gelden dat in haar persoonlijk geval, gelet op haar persoonlijk bijzonder kwetsbaar profiel, de Macedonische autoriteiten heel laks zijn opgetreden. Verzoekende partij besluit dat zij in haar thuisland geen effectieve bescherming kan bekomen voor de problemen met haar ex-man.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Zij beperkt zich immers tot enkele algemene beweringen en kritiek, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren die ook maar enigszins vermogen afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de in de beschikking van 11 juli 2017 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Met haar algemene stelling dat zij zich niet beperkt heeft tot een algemene kritiek, maar concreet heeft laten gelden dat in haar persoonlijk geval, gelet op haar persoonlijk bijzonder kwetsbaar profiel, de Macedonische autoriteiten heel laks zijn opgetreden, en dat zij derhalve in haar thuisland geen effectieve bescherming kan bekomen voor de problemen met haar ex-man, ontkracht, noch weerlegt verzoekende partij hetgeen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmogelijkheden in Macedonië wordt vastgesteld, met name: *“U heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Macedonische autoriteiten, met wie u nooit problemen kende (CGVS p. 7), en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om te kunnen besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in het geval van terugkeer naar Macedonië. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.*

Volgens uw verklaringen heeft u op vier verschillende momenten klacht ingediend tegen uw ex-echtgenoot, met name in december 2014, op 17 januari 2016, in juni 2016 en in januari 2017 (CGVS, p. 11, 12, 13). Hoewel de politie zei dat ze stappen zouden ondernemen, bleef uw ex-echtgenoot u (en uw

familie) lastigvallen. In dit kader dient vooreerst te worden vastgesteld dat u, ter staving van de klachten die u bij de politie neerlegde, slechts één bewijsstuk neerlegde. In dit document, dat op uw vraag werd opgesteld op 17 oktober 2016, wordt enkel melding gemaakt van uw klacht van 17 januari 2016. Het is erg vreemd dat over uw klachten van december 2014 en juni 2016 met geen woord wordt gerept. Hiervoor kon u geen verklaring geven (CGVS, p. 15). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische autoriteiten en de Macedonische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Uit uw verklaringen blijkt dat u telkens uw verhaal kon doen, dat alles genoteerd werd, dat de politie zei dat ze het nodige zouden doen en dat ze met hem zouden spreken (CGVS, p. 12, 13). U baseerde uw stelling dat de politie niets deed ook op het feit dat u uw ex-echtgenoot na uw klacht nog zag rondlopen (CGVS, p. 13). Het feit dat iemand (alsnog) vrij rondloopt, is echter onvoldoende om te besluiten dat de politie niet werkt en/of niemand oproept. Dat iemand op vrije voeten is kan te wijten zijn aan tal van factoren zonder dat hieruit zonder meer kan besloten worden tot enige onwil of onkunde tot optreden van de autoriteiten. Hierbij dient echter aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Macedonische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Macedonië meerdere mechanismen om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Macedonische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. U heeft evenwel geen stappen ondernomen om het gebrek aan actie van de Macedonische politie aan te klagen of zelfs onderzocht of dit mogelijk was (CGVS, p. 14, 15). U raadpleegde hierover ook niet uw advocaat (CGVS, p. 14). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 een interne controleafdeling, opgericht met als mandaat onder meer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die onder meer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Verder blijkt uit diezelfde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat, hoewel huiselijk geweld en ander geweld tegen vrouwen weliswaar een veel voorkomend probleem blijft, maar uit dezelfde informatie blijkt ook dat het onderwerp niet langer taboe is in Macedonië. De wet beschouwt huiselijk geweld expliciet als een misdad en voorziet aanzienlijke straffen voor de daders. In 2009 waren in Macedonië zeven vluchthuizen voor vrouwen in nood. In juni 2005 lanceerde het Macedonische ministerie van Arbeid en Sociale Zaken in samenwerking met een groep vrouwen-NGO's een campagne tegen geweld binnen de familie. De slogan van de campagne was "Don't hide it! Report it!". Het doel van de campagne was om het publiek bewust te maken van de problematiek en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken. Naar aanleiding van de campagne werd een nationaal SOS-telefoonnummer opgericht waar slachtoffers van geweld terecht konden. Een team van 86 getrainde medewerkers werden hiervoor ingeschakeld. Tevens werd er een netwerk van vluchthuizen opgericht in zes steden: Skopje, Manastir, Koçani, Strumica, Ohrid en Kumanovo. De campagne tegen huiselijk geweld werd in november – december 2005 verder gezet tijdens de globale actie "16 Days of Activism Against Gender Violence". Er werd toen onder andere een mediacampagne opgestart om het probleem van huiselijk geweld onder de aandacht te brengen. In deze mediacampagne werd vooral gefocust op de promotie van het bestaande beschermingssysteem. Via tv-spots, posters en pamfletten werd de aandacht gevestigd op de mogelijkheid om hulp te krijgen van experts en op het bestaan van vluchthuizen. Bovendien werd er de nadruk op gelegd om dit systeem te gebruiken en om huiselijk geweld te melden aan de autoriteiten. Eén vluchthuis wordt uitgebaat door een NGO en zes vluchthuizen door de overheid. Verder is er een nationale telefonische hulplijn, uitgebaat door een NGO en een crisiscentrum voor tijdelijke opvang (24 tot 48 uur) van slachtoffers van huiselijk geweld. Het departement van gendergelijkheid binnen het ministerie van Arbeid en Sociaal Beleid is verantwoordelijk voor het waarborgen van de wettelijke rechten van vrouwen.

Er zijn tevens gendercomités op gemeentelijk niveau. Op 22 april 2009 organiseerde de Vereniging voor Emancipatie, Solidariteit en Gelijkheid van Vrouwen in de Republiek Macedonië samen met het ministerie van Werk en Sociale Zaken een persconferentie waarin de lancering van een ondersteuningsprogramma werd aangekondigd voor slachtoffers van huiselijk geweld. Dit programma

maakte deel uit van een breder project dat al in 2007 van start ging met de financiële hulp van het Oostenrijkse ministerie van Sociale Zaken. In dit project werden ook trainingen, seminaries en preventieinitiatieven georganiseerd en het functioneren van vluchtthuizen doorgelicht. In de zomer van 2009 startte een trainingsprogramma voor Macedonische rechters, parketmagistraten, en stafmedewerkers van de Ombudsman met de bedoeling om het bewustzijn voor de rechten van de vrouw te verhogen en bijzondere aandacht te ontwikkelen voor de gerechtelijke afhandeling van gendergerelateerde dossiers. Deze training werd ondersteund door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). In het kader hiervan verklaarde de minister van Werk en Sociale Zaken, Xhelal Bajrami, dat een totale gelijkheid tussen man en vrouw in alle sociale sferen een *conditio sine qua non* is voor het democratiseringsproces. In november 2009 startte de Macedonische overheid dan een nieuwe viertalige nationale campagne met de slogan "Een echte man slaat zijn vrouw nooit!". Hierbij werden televisie, tijdschriften- en radioboodschappen, brochures, flyers, posters en billboards ingezet. Bovendien werden ook sociale netwerksites op het internet en lokale sportvedetten ingezet om op te komen tegen de sociale aanvaarding van het geweld. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Macedonië opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Macedonische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was."

In de beschikking van 11 juli 2017 werd dienaangaande eerder vastgesteld dat voormelde vaststellingen "motieven" betreft "welke door verzoekster niet worden ontkracht of weerlegd nu zij zich louter beperkt tot het herhalen van haar asielmotieven en het verwijzen naar een persartikel d.d. 8 maart 2015 aangaande huiselijk geweld in haar land van herkomst zonder deze evenwel te betrekken op haar eigen situatie. Verzoekster slaagt er hiermee evenmin in de objectieve – en overigens recentere – informatie van de commissaris-generaal gestoeld op talloze bronnen (COI "Veilig land – Macedonië" d.d. 28 januari 2016), waaruit blijkt dat er in Macedonië verschillende stappen zijn ondernomen door de overheid, waarbij meer aandacht wordt besteed aan huiselijk geweld en de overheidsinstellingen in Macedonië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Uit niets blijkt en verzoekster toont niet in concreto aan dat de Macedonische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen." Verzoekende partij werpt ter terechtzitting geen ander licht op deze grond in de beschikking.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking dat zij gevraagd heeft om gehoord te worden omdat zij anders geacht wordt in te stemmen met de bestreden beslissing en het besluit dat zij geen vrees heeft voor vervolging in haar land van herkomst, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 11 juli 2017 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS